

γλυκός

γλυκός, -ιά, -ό, επίθ. [*<αρχ. γλυκός>*], γλυκός. **1.** που είναι τρυφερός, αγαπητός, χαριτωμένος: «γλυκό κορίτσι || γλυκό αγόρι». (Λαϊκό τραγούδι: *αχ και τι γλυκό που είναι κι όλες το γλυκοκοιτάνε το καινούριο τ' αγοράκι μου*). **2.** που προκαλεί ευχάριστα αισθήματα, ευχάριστα συναισθήματα: «γλυκιά μελωδία || γλυκιά βραδιά». **3.** το ουδ. ως ουσ. **το γλυκό** (βλ. λ.). Επίρρ. **γλυκά**. Υποκορ. **γλυκούτσικος, -η** κ. **-ια, -ο** κ. **γλυκούλης, -α, -ι**. (Τραγούδι: *μα μπαίνει η άνοιξη στην πόλη, κι απ' τ' ανοιχτό παράθυρο μου φαίνεστε όλοι, τόσο γλυκούτσικοι κι αχνοί, στη θερινή σας τη στολή*). Επίρρ. **γλυκούτσικα** κ. **γλυκούλικά**. (Ακολουθούν 47 φρ.)·

- αγάπη μου γλυκιά! βλ. λ. αγάπη·
- αγαπούλα μου γλυκιά! βλ. λ. αγαπούλα·
- αν ήταν η δουλειά γλυκιά, θα τη λέγαν μπακλαβά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- βαρύς γλυκός, (για καφέ) που είναι ψημένος με πολλή ζάχαρη: «κάθε πρωί θέλει να πίνει τον καφέ του βαρύ γλυκό»·
- βγάζει γλυκά λεφτά, βλ. λ. λεφτά·
- βγάζει γλυκό χρήμα, βλ. λ. [χρήμα](#)·
- γλυκά γλυκά, σιγά σιγά, με ήπιο τρόπο, μαλακά: «πρέπει να του συμπεριφερθείς γλυκά γλυκά για να του πάρεις με το μέρος σου || πρέπει να το κάνεις γλυκά γλυκά για να μη σου καταστραφεί»·
- γλυκά λεφτά, βλ. λ. λεφτά·
- γλυκά λόγια, βλ. λ. [λόγος](#)·
- γλυκά μου μάτια! βλ. λ. [μάτι](#)·
- γλυκέ μου! προσφώνηση αγάπης, τρυφερότητας, λατρείας σε άντρα: «με φώναξες, γλυκέ μου!»·
- γλυκιά ζωή, βλ. λ. ζωή·
- γλυκιά ήττα, βλ. λ. [ήττα](#)·
- γλυκιά μου! προσφώνηση αγάπης, τρυφερότητας, λατρείας σε γυναίκα: «μήπως θέλεις να σου φέρω τίποτα, καθώς θα έρχομαι, γλυκιά μου!»·
- γλυκό νερό, βλ. λ. νερό·
- γλυκό όνειρο, βλ. λ. [όνειρο](#)·
- γλυκό πουλί της νιότης, βλ. λ. πουλί·
- γλυκό χρήμα, βλ. λ. [χρήμα](#)·
- γλυκός αέρας, βλ. λ. αέρας·
- γλυκός άνθρωπος, βλ. λ. άνθρωπος·
- γλυκός καιρός, βλ. λ. καιρός·

- γλυκός πόνος, βλ. λ. [πόνος](#).
- γλυκός ο ύπνος το πρωί, παλιά τα ρούχα τη Λαμπρή ή γλυκός ο ύπνος το πρωί, γυμνός ο κώλος τη Λαμπρή, βλ. λ. [ύπνος](#).
- γλυκός σαν το μέλι και βαρύς σαν τ' αλάτι, βλ. λ. [μέλι](#).
- γλυκός ύπνος, βλ. λ. [ύπνος](#).
- γλυκός χειμώνας, βλ. λ. [χειμώνας](#).
- δεν έφαγα γλυκό ψωμί ή δε φάγαμε γλυκό ψωμί, βλ. λ. [ψωμί](#).
- είναι γλυκά τα λεφτά, βλ. λ. λεφτά.
- είναι γλυκό το χρήμα, βλ. λ. [χρήμα](#).
- είναι γλυκός ο ύπνος, βλ. λ. [ύπνος](#).
- είναι γλυκός ο ύπνος το πρωί, βλ. λ. [ύπνος](#).
- είναι γλυκός σαν μέλι, βλ. λ. [μέλι](#).
- ελαφρύ γλυκός, (για καφέ) που είναι ψημένος με λίγη ζάχαρη: «τον καφέ του τον πίνει πάντα ελαφρύ γλυκό».
- έχει γλυκά χείλη, βλ. λ. χείλι.
- έχει γλυκιά γλώσσα, βλ. λ. γλώσσα.
- έχει γλυκό στόμα, βλ. λ. [στόμα](#).
- έχει ένα γλυκό λόγο για τον καθένα, βλ. λ. [λόγος](#).
- η γλυκιά η γλώσσα βγάζει το φίδι απ' την τρύπα, βλ. λ. γλώσσα.
- κάνει γλυκό μεθύσι, βλ. λ. μεθύσι.
- κάνω τα γλυκά μάτια, βλ. λ. [μάτι](#).
- μάγκας του γλυκού νερού, βλ. λ. [μάγκας](#).
- με το γλυκό, με ήπιο τρόπο: «εκεί που θα πας, να συμπεριφέρεσαι σ' όλους με το γλυκό». (Λαϊκό τραγούδι: τη γυναίκα την κερδίζεις **με τον τρόπο το γλυκό**, σιγά σιγά και με το μαλακό).
- να φάω κι εγώ μια φορά γλυκό ψωμί ή να φάμε κι εμείς μια φορά γλυκό ψωμί, βλ. λ. [ψωμί](#).
- όνειρα γλυκά! βλ. λ. [όνειρο](#).
- τζάμπα ξίδι, γλυκό σαν μέλι, βλ. λ. ξίδι.
- το ξένο είναι πιο γλυκό, βλ. λ. ξένος.
- του γλυκού νερού, βλ. λ. νερό.

- τρώω γλυκό ψωμί, βλ. λ. [ψωμί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας